

KIS PAPI VERSEK

BOGDÁN JÓZSEF

DÉLELŐTT, DÉLUTÁN, ESTE

Romos parókiám ablaka előtt
pőréen serénykedik a délelőtt.
Kelleti magát, mintha csak szánna.
Narancs-melleket pingál az ágyra.

Kérdésekkel zaklat a délután.
Ki kopog? Lehet, hogy a szél csupán,
vagy a sekrestyében a misekönyv
díszes fedelén viháncol a csönd.

Most ülök a kátrányszagú csendben.
A vacsorám javát már megettem.
A kántor üzent – holnap temetés.
Az ég alja nagy vörös nevetés.

KÉT AGGLEGÉNY

Két agglegény ül egymással szemben.
Nézem őket, a szemük se rebben.
Egy falusi pap meg a kántora.
Tar fejükön angyalkák lábnyoma.

Két agglegény, mint lekvármaradék,
görbülnek lassan, megbillen a szék.
Pálmalombban a plébános feje.
Feltámadunk! Kántorom, hallod-e?

LÁTOGATÓ

Ajtót nyitok, bedől egy jó barát.
Hóna alatt hozza az óborát.
A hangja, mint a recsegő lemez.
Nem mondom, jólesik, hogy letegez.

„Minimális, barátom, az esély.”
Hirtelen nem tudom, miről beszél.
Nőkről, pénzről, vagy valami másról?
Kis Jézuska sír, benne a jászol –

mondom, és gyorsan lehajtom fejem.
Megtévelyodtam? Észre ne vegyen!
Istenem, hát hol van, mikor ment el,
a józan eszem, és ez az ember?

ÜLŐ SZOBOR

Párbért jött fizetni egy agglegény.
Az asztalon kávé, bor, sütemény.
Dologtalan keze az ölében.
– Ülő szobor, Anglia kódében.

FÉLELEM

Mit mondjak? A vasárnaptól félek.
Alig ha húsz embernek misézek.
Mise után perselypénzszámolás.
Közeleg az utolsó állomás.

ÉN EGY SZÜRKE

Én egy szürke falusi pap vagyok,
ha nem beszélek, akkor hallgatok.
Bőrömet cserzik apró miértek.
Tükörbe nézek. Vajon mit érek?

Mint harangkötélen harangozóm,
fönnakad, forog mondanivalóm.
Csöpög róla az önsajnálkozás,
nincs benne hitel és nincs benne láz.

Van egy kis hitem és van jó borom.
Kisebb bűnök cifrázzák homlokom.
Elbújok magamban, még mielőtt
kiütnek, mint csontból a csontvelőt.

Én egy szürke falusi pap vagyok.
Kis szobámban nyugdíjas angyalok.
Egyikük felkér: Szabad egy táncrea?
Pofán törül egy gipszangyal szárnya.

LENNI SZÁRNYTALAN

Domonkos Istvánnak

én lenni pap misézni sok falu
imázsámost oltárt enni a szű
én lenni nőtlen nem férfiatlan
vágyni mennyország jó meleg katlan
mindig szót fogadni hierarchia
nem menni night club inni jó pia
tisztelni dogma dogma jó dolog
állami fogda a föld nem forog
én enni ostya ostyahulladék
vörösrongy rázni habzó szájú ég
nézni néhanap az őrgébicsek
repülnék isten mért nem érti meg
ikarusz szárnyak gyöngé ragasztó
megbuggyant immár minden földi jó
szentlélek billeg tört szárnyú galamb
nézni jobbra balra akár a rab
siratni halott drága koporsó
kisbaba prüszköl ízleli a só
lenni keresztény kozmopolita
enni svédasztal kozmás a liba
és fogyni fogyni fogyni szüntelen
lehet-e élni bűnben büntelen